

Dělí je od sebe stovky kilometrů, ale spojily je české písně a tradice

24.10.2024 - Adam Pluhař | Technická univerzita v Liberci

Sbor Aurea Rosa Univerzity třetího věku působí při Fakultě přírodovědně-humanitní a pedagogické TUL. Turné ve Vídni absolvoval už v roce 2018, kdy univerzitu reprezentoval na World Peace Choral Festivalu a zazpíval v sídle OSN, ve Svatoštěpánské katedrále, ve Zlatém sále Vídeňské filharmonie či v domovech seniorů. Psali jsme.

Letos se sbor do rakouské metropole vrátil díky projektu Erasmus+ „Za poznáním, vzděláním, tradicí a zkušeností vídeňského pěveckého sboru Lumír a české menšiny ve Vídni“. Liberecký sbor se ve Vídni spojil s Československým zpěváckým spolkem Lumír, jenž funguje už od roku 1865. Po celou dobu zpívá i sbírá české, moravské a slovenské lidové písně a opatřuje je vlastními úpravami. Členové Aurea Rosy mohli poznat, jak vídeňští kolegové získávají tradiční repertoár v originálních úpravách i jak udržují kontinuální sborovou činnost. Osobně také zažili profesionální práci sboru.

„Vídeňský pobyt nám otevřel dveře ke sbírání originálních úprav lidových písní, ale zároveň zpřítomnil silné příběhy až pěti generací českých rodin. Jde o příběhy o držení i udržení české školy, příběhy spojené s válečným obdobím i obdobím komunistické totality a železné opony, ale hlavně o pevném a stálém uchovávání tradic, jazyka a zvyků. Otec ‚vídeňských Čechů‘ Jan Nepomuk hrabě Harrach by jistě jásal nad zjištěním, že je česká menšina ve Vídni tak aktuálně ‚živá‘, a přitom v sobě nese hlubokou úctu k tradici a jazyku,“ říká sbormistryně Jana Konvalinková.

Oba sbory nastudovaly společný repertoár pod vedením sbormistryně Lumíru Radky Kováčové. *„Musím uznat, že členovia zboru Aurea Rosa reagovali veľmi flexibilne, sú vo výbornej kondícii a vidno, že na svojich tradičných skúškach usilovne pracujú. Pri nácviku samotného repertoáru boli veľmi pozorní, disciplinovaní a plní energie. Štyri spoločné dni vo Viedni v znamení zborového spevu a muzikovania boli inšpiratívnym spetrením a obohatením pre oba zúčastnené zbory,“* hodnotí společnou práci Radka Kováčová.

Centrem spolkové činnosti ve Vídni je Slovanská beseda v Hotelu Pošta, kde nechybí velké nástěnné fotografie T. G. Masaryka, M. R. Štefánika a E. Beneše. Vše drží a podporuje ředitelka hotelu Věra Gregorová, která je také předsedkyní spolku České srdce ve Vídni. Dalším významným centrem je Školský spolek Komenský, který dnes jako bilingvní česko-německá škola spojuje žáky od mateřské školy po gymnázium. V divadelním sále této školy se koná řada akcí.

Zde také oba sbory představily svoji společnou práci – repertoár sestavený z lidových písní a úprav skladeb Antonína Dvořáka či Bedřicha Smetany. *„V prostředí školní klubovny pak proběhlo vřelé neformální setkání obou sborů i posluchačů, vídeňských Čechů. Za doprovodu kytar zněly české „táborákové“ a folkové písně, které všichni přítomní znali a z plna hrdla si je užívali,“* přibližuje přátelskou atmosféru Jana Konvalinková.

Sborový zpěv zazněl i v Domově seniorů Pflège Rudolfsheim-Fünfhaus, kde rozdával radost a dokázal aktivovat všechny přítomné ke společnému zpěvu či rytmickému doprovodu. V českém kostele Nejsvětějšího Vykupitele pak oba sbory přispěly ke slavnostní české bohoslužbě. Také toto setkání bylo završeno společným posezením ve farním sále Jednoty sv. Metoděje.

„Náš sbor se díky společné práci s pěveckým sdružením Lumír kvalitativně posunul. Každá taková spolupráce má totiž obohacující přínos pro všechny. Nejen ve sborovém zpěvu, ale i v oblasti

vzájemného poznávání a propojení kulturních zvyklostí, způsobu života, poznání historie prostředí, zvyků i rituálů. Mě osobně projekt obohatil pěvecky, v zajímavých úpravách lidových písní, ale především lidsky v obdivu nad skutečně živým udržováním českých tradic,” hodnotí vídeňské setkání sboristka Aurea Rosy Hana Zábojníková.

„Je skvělé, že Dům zahraniční spolupráce a program Erasmus+ nabízí aktivní zapojení i seniorům. Mohou se vzdělávat, být aktivní v životě, obohacovat se o nové poznatky, které posilují jejich osobní rozvoj a pocit smysluplného zařazení do společnosti. Pro náš sbor bylo vídeňské setkání velmi obohacující a už nyní se můžeme těšit na nový komponovaný pořad, který spojí hluboké příběhy generací vídeňských Čechů se sborovými skladbami. Celý projekt je pro nás opakovanou výzvou pro skutečné držení hodnot tradic a ožívání paměti národa,” doplňuje sbormistryně Jana Konvalinková.

<https://tuni.tul.cz/a/deli-je-od-sebe-stovky-kilometru-ale-spojily-je-ceske-pisne-a-tradice-157514.html>